

19. neděle v mezidobí B

*Bud'te k sobě navzájem dobří,
milosrdní a jeden druhému odpouštějte,
jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy.
(Ef 4,32)*



První čtení

1. Královská 19,4-8

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: "Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!" Lehl si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: "Vstaň, jez!" Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: "Vstaň a najez se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá." Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

Druhé čtení

Efesanům 4,30 – 5,2

Nezarmucujte svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupení. Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhaní a všechny druhy špatnosti. Spíše bud'te k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy (zásluhy). Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: "Já jsem chléb, který sestoupil z nebe." Namítali: "Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: 'Sestoupil jsem z nebe'?" Ježíš jim odpověděl: "Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: 'Všichni budou vyučeni od Boha.' Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa."

K zamyšlení

Největší rozvoj lidského života se děje především v době hluboké krize. Kdo v životě nikdy neprodělal a nepřekonal těžkou zkoušku, tomu chybí důležitý krok ke zralosti a také zkušenost toho, že po tmě boje následuje světlo vítězství.

Nepříjemnou zkušeností pro nás je, že malé i větší prohry jsou naším každodenním chlebem. Každý z nás v život zažije moment, který také zažil prorok Eliáš, když seděl pod trnitým keřem: "Už dost, Hospodine". Nedosáhl jsem svého cíle, zklamal jsem. Ovládl mne pocit bezvýchodnosti, strachu a únavy, zoufalství. Vezmi si můj život, už nemohu! "Už dost?" – Lidské hranice jsou často vstupní bránou, kterou vchází Bůh. Anděl se dotýká Eliáše a nabízí mu chléb, který ho posiluje, aby mohl žít dále a mohl dojít k Boží hoře, kde se střetl s Bohem. Je to pro nás utěšující zkušenost: v hluboké vyčerpanosti a zoufalství smíme důvěřovat v to, že Bůh nikdy nenechá člověka sedět bez pomoci pod trnitým keřem. Boží starost o člověka je viditelná v Novém zákoně v podobě Ježíše Krista, který říká: "Já jsem živý chléb... Kdo z tohoto chleba jí, bude žít navěky."

"Žít navěky" – to přece znamená: kdo z tohoto chleba jí, nemůže zahynout. V Ježíši se splňují všechna lidská očekávání po životě, po spáse, směřování, jistotě. Pro ty, kteří v něho věří, znamená světlo, cestu, pravdu, bránu, pastýře a také pokrm. Nemusíme všechno dosáhnout vlastními silami, musíme se "jen" otevřít, aby v nás Kristus mohl působit. U něj se stává vše lidsky nemožné možným, neboť on prošel a překonal smrt, krajní lidskou situaci, kde se jedná o bytí a nebytí!

Pokud chci sílu chleba, musím ho jíst. Pokud chci sílu toho, jenž je "tělem" pro život světa, musím ho jíst jako chleba. "Tělo" znamená celého Krista, který se nám dává za pokrm v eucharistickém chlebě, abychom byli schopní žít v plnosti!

Živý chléb je Boží nabídka. Ne každý z nás to pochopí. Již Židé reptali proti Ježíši, neboť nepochopili tuto nabídku. K pochopení je potřebné věřící srdce. Stejně tak je potřebná citlivost k tomu, že to je Bůh, který přichází první a chce naši spásu. Vydejme se společně na cestu přes poušť, kde se necháme vést a učit od Boha, až společně dojdeme k Boží hoře a setkáme se s ním.